

Biblioteca Județeană „Ioan N. Roman” Constanța

An. III Mai 1941 Nr. 10

Inscris in Registrul Publ. Perio-
dice al Trib. Constanța S. I. sub
Nr. 2 din 6 Febr. 1939. Director
Proprietar și Redactor respon-
sabil: Dumitru Olariu. Redac-
ția și Adre-ța: Constanța, str.
Scarlat Vitrav. 26 - Apare lunar.

ALBĂ

Au filfiit prelung și diafan
Prin aer, nevăzute aripi îngereși,
Melodioase aripi îngerești,
Ca roua ce sărută fruntea unui tinar Ian.

Din sborul lor inmușurea eteric
Ecoul unei harfe lunecind prin sfere,
Ca o vâpae, ca o adiere,
Lumină pururi mai presus de orice intuneric.

Mijeau vecii întregi în murmur blind,
Înfiorind nemuritoare clipa,
Cum ar atinge unda cu aripa
O sveltă rîndunea, metalul apei argintînd.

Heruvi strălimpezi mlădiau azur — părea —
Și ratul devenise neincăpător
Pentru lumina depe fața lor ;

Pentru lumina din privirea ta.

DUMITRU OLARIU

AMFORĂ

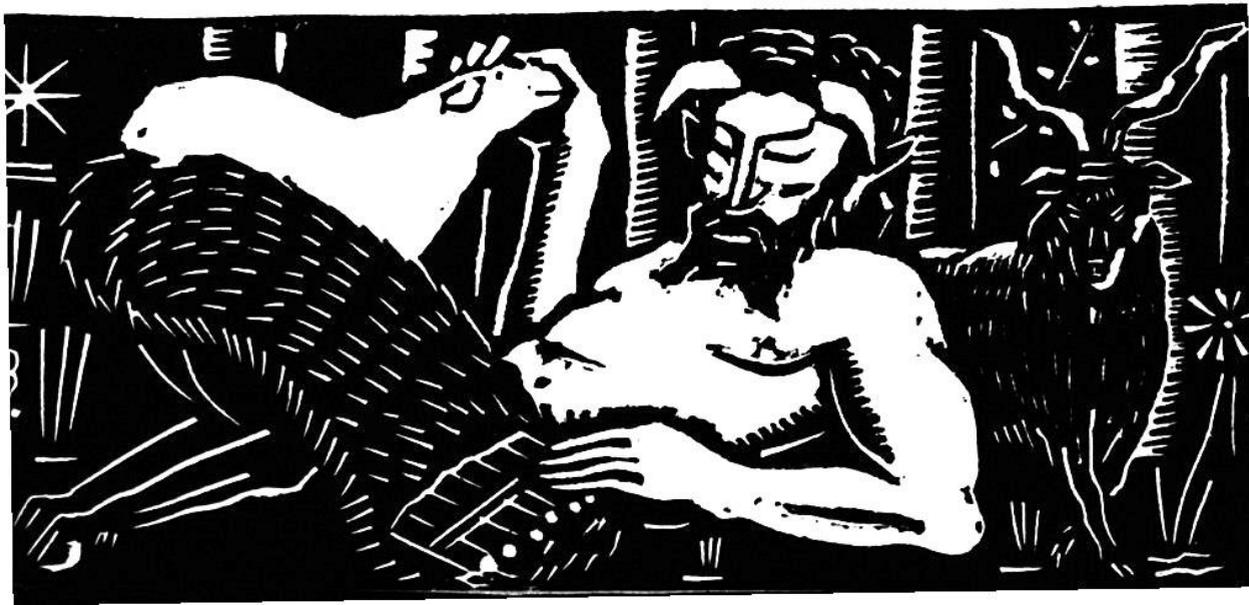
Elegantă amforă cu trupul
mlădios și fin de Terpsichora,
te-a creat artistul dintr'ue scrupul
al redării formei ideale,
cind visa, in fiecare oră,
la femeea visurilor sale.

Te-a lucrat cu multă măestrie,
chinuit de tainice imbolduri,
și — gândind la vreo promnistrie —
toartele ți le-a întors astfel
că ședeai cu brațele în șolduri
și priveai ironica spre el.

FRAGMENT

După furtună vino să rătăcim pe țarm...
Va fi întreaga plajă un cimitir de albe
Cochilii risipite in noapte cu mimi stranii
De Amfitrite — vasta primejdie adinea —
Mereu întăritată prin goane de tritoni,
Pe umede nisipuri
Întiii pași, ai noștri, vor pune fără taina
Sigili de trestețe nemaocuprinsei linștî.

IOAN MICU

ACEASTĂ STEPĂ...

Această stepă din care-o să muște iada primăverii,
Această stepă cu cenușii tristeți elegiace,
Așteaptă calm clipa azurie a iuverii
Cind s'o porni cu toți mugurii adincului, incoace.

Nici o tresărire pentru arderea de miine,
Că viciață a fost și iar viciață o va strîgă.
Doarme cu răbdarea în grunzi și cu visul de piine;
Din corn îi picură lăuști aceeași stea.

Ca și cind miriștea-și face vacul pe-aci,
Crește iedera tristeții spre cuprinderi de an.
Ci unde-s cerberii stepei să-i logodească 'ntr'un fapt de zi
Junghiul plugului cu reavăna brazdă, în mării ochi de plăvan?

Trezească-i belșuguri, vestea din steag de cocori,
Cum mut agurida palpită sorocul Răpciunii;
I-or doîni miine spice și i-or mustra poate cicori
Senina nepăsare de-acum, de lingă ceasul minunii.

AUREL DUMITRESCU

BIBLIOFILĂ

Căline, rămîne izul bucoavnei
Ca mireasma crisantemelor toamnei
În odăi după plecarea morților scumpi,
Cînd lacrima nu curge, cînd sufletul ți-î rumpi.

Au trecut pe aci și Costin și Neculee ;
Cu trudă și rivnă voroava lor dulce
Ca pe odraslă scumpă o legăneau în carte,
Lor iscusită zăbavă și neamului parte.

Cheutoarea cărții-î lucrată'n Arabia
Și nimeni n'o deschide, far'numai evlavia ;
Tu știi că omul din slovă nu moare :
Deschide'neet cartea, Căline, că doare.

ION LOLU

DIN SCRISORI CĂTRE LELIA.

S'a mai aprins undeva pe pământ o scintee,
ca să ardă omenirea în mari vilvătăi ;
vino mai aproape de mine, iubito,
să vorbim de cei buni și cei răi.

Nu știu cit timp vom mai putea suride
și plimba albele mâini prin lumini,
dacă și purul liliac inflorește
fără de bucurii, prin grădini.

Drumul cel vruram luminos și înalt
pare că luptă cu stavila muntelui, iar apele
numai cu muzici triste întimpină
sufletul, cind simțul le caută clapele...

Va crește, poate, vilvătaia cu fiecă zi
și, odată cu ea, uscase vor cele livezi ;
tu, ascultă cum, dincolo de tot ce e lume,
incep să cadă liniștitoare zăpezi.

TRAIAN MIHĂILESCU

Gravuri de BASARAB, V. DOBRIAN și C. GROSU

